

Bayer Zsolt: Maradjunk túlfeszült lényeglátók!

2026 május 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Az utolsó pillanatban felugrottunk a szakadék felé száguldó vonatra.

Mik voltunk, mik vagyunk, mik leszünk?

Hamis realisták vagy túlfeszült lényeglátók?

Nem tudom. És mindennél jobban tudni akarom.

Régen olvastam Bibót, most elkeresem.

„Az egyik oldalon állanak a kiegyezéssel Deák Ferenc követői: Salamon Ferenc, a két Andrásy, Apponyi Albert, Tisza István, Pethő Sándor, Székely Gyula, hogy a legjobbakat említsem; emelkedett szellemű, a lehetőségeket józanul számba vevő, mértéktartó, gyakorlati közíróknak olyan sora, akiknek a magyar közösség akkori problémáiról mondott tételeiből ma úgyszólván a világon semmi, de semmi nem érvényes. Mintha a holdban és a hold lakóinak mondták volna mindazt, amit a dinasztjáról, Ausztriáról, a kiegyezésről, a nemzetiségekről, magyarosodásról, revízióról, Szent István-i állameszméről, demokráciáról, földreformról oly sok mértéktartással, oly szép nemzeti szellemben végig mondtak. Nem azért, mert konzervatívak voltak, s az idő túlhaladt rajtuk; egy teljességgel elavult, de igazi, magvas konzervativizmusból is megmarad az, ahogyan a dolgokhoz, kérdésekhez hozzáfogott, ha jól, igazán fogott hozzájuk. De amit ezek mondtak, az mind arra volt felépítve, hogy koruk mozdulatlan és hazug politikai konstrukciói, amelyek elég hosszú ideig valóban érvényesülni tudtak, egyenlők magával a politikai és társadalmi realitással. Amint ezek a konstrukciók összeomlottak, mindaz, amit róluk mondtak, tárgytalanná vált.

A másik oldalon állanak az emigráns Kossuth követői vagy belső emigránstársai, Táncsics Mihály, Vajda János, Tolnai Lajos, Ady Endre, Szabó Dezső. Olyan embereknek a sora ez, akiknek írásai és tételei kétségbeesett szenvedéllyel, máig is érvényes hatóerővel, az idő múlásával mind fokozódó hitellel megjelenítik és megfogalmazzák a fennállott konstrukciók hazugságát és kibíratatlanságát; akiket azonban politikai vezetőknek, irányítóknak, gyakorlati, sorrendi kérdések eldöntőinek, az »exigenciák« tudóinak alig lehet elképzelni.”

Most légy okos, barátom, barátocskám! Hiszen minden sarokban ott vicsorognak azok a habzó szájú exigenciák.

„Forr a világ bús tengere, oh magyar! / Ádáz Erynnis lelke uralkodik, / S a föld lakóit vérbe mártott / Tűre dühös viadalra készíti.”

Igen. És? Na és? Kit érdekel? Erynnis nincs, vérbe mártott tűr sincs, van viszont here a színpadon. Minden színpadon minden here.

Mindenhol lopakodik el a háború? Kit érdekel? Hiszen a gendertudományok legújabb felfedezése szerint végre itt a százharminckilencedik nemi identitás, amelynek segítségével akárki érdekes és különleges és rendkívül egyedi lehet legalább tizenöt percig.

Ha leszbikus kecskebékának érzed magad, lábad elé fog borulni a világ.

A gólyák pedig rasszisták lesznek és homofóbok.

A mindenhol lopakodó háborúk pedig oly távoliak, mint a donyecki lövészárkokban árván pusztuló férfiak.

Látták a Mátrixot? Felejtsék el! Felesleges időtöltés és pénzkidobás volt bemenni a moziba, hiszen a Mátrix ma a való világ. A Való világ. Ahonnan elémásztak a mai hősök. Akik most harcolnak a szabadságért. S hogy mi a szabadság? Rossz vicc. Paródia. Bohóc. Festett arcú rém. Drag queen az óvodában, az a szabadság. Aki harcolt valamikor, akárhogyan az igazi szabadságért, vagy hányingerrel küszködik, vagy visszahúzódik a könyvtárszobába.

Tényleg, belegendoltak már: amikor még volt tétje és valódi jelentése a feketék elnyomásának, akkor Louis Armstrong azt énekelte, hogy milyen csodálatos a világ. Ma, amikor mindennek már semmi jelentősége és semmi tétje nincs, leírhatatlan arcú feketék leírhatatlan kéztartással és másfél kilós fuksszal a nyakukban üvöltik a képünkbe, hogy miképpen fogják megizélni a rohadt fehér anyánkat.

A szabadság átköltözött a TikTokra meg a Facebookra, és felfújt kacsaszájjal áruja magát.

S közben összenyitottuk a világot.

Magunkra engedték a középkori iszlámot, akik a mi szabadságunkat hadüzenetnek veszik.

„Megdöbönt? hozzáállás körvonalazódik a német jogrendhez abból a riportból, amit az ARD német közszolgálati csatorna készített fiatal muszlim férfiakkal Berlin szívében. – Németország nem érdekel, csak a vallásom – jelentette ki egyikük.”

Tegye fel a kezét, aki csodálkozik.

Több mint 660 ezer euró állami támogatást kapott az a berlini kávézó és közösségi tér, amely megtiltotta, hogy fehér b?r? emberek lépjenek a területére. Az üzemeltet? ráadásul rendszeresen dics?ítette a Hamász terrorszervezetet.”

Van még valakinek kérdése?

És most végre „szabadon” ünnepelhetnek. Együtt. Az összes:

„»Végre szabadon ünnepelhetünk« – baloldali, keresztényellenes megmondóemberekkel bulizott Erd? Péter sajtósóviv?je.

Tóta W. Árpád publicista, Hodász András kiugrott pap és a DK-s Lukácsi Katalin egykori liberális katolikus hitoktató, valamint Stumpf András és Bod Péter Ákos mellett Zsuffa Tünde, az Esztergom–budapesti F?egyházmegye sajtósóviv?je is, hogy Magyar Péter gy?zelmére koccintsanak.”

Milyen jó lecke lett volna belehallgatni abba a beszélgetésbe, amit ezen alkalommal Zsuffa Tünde f?egyházmegyei sajtósóviv? és Tóta W. Árpád folytatott egymással! Vajon beszéltek például Jézusról, akir?l Tóta W. így oktatta a kisgyerekeket, természetesen húsvét alkalmából:

„Kedves gyerekek! Biztosan kíváncsiak vagytok, mit is ünneplünk ma. Nos, sok-sok évvel ezel?tt, az üveghegyen is túl, egyszer ezen a napon Jézus el?bújt az odúból. Mindig így tett ilyentájt, amikor meghallotta odakintr?l a csicsergést meg a kiabálást, hogy Krump-liiit! Aztán, ha meglátta az árnyékát, még visszabújt kicsit szundizni Nyuszihoz, esetleg csipegetni ezt-azt.”

És vajon belekotyogott ebbe a társalgásba Hodász András egykorvolt katolikus pap, ma f?homokos f?barista is?

Teljesen mindegy.

Hiszen összeköti ?ket a szabadság mámore.

A mai szabadságé.

Még egy muszlim kellett volna oda, meg egy fukszos fekete, akkor teljesedett volna ki igazán a buli.

Mondom akkor, hogy talán mindegy. A hamis realistáknak és a túlfeszült lényeglátóknak se osztanak lapot.

Mert most ?k következnek.

Lehet röhögni, lehet gúnyolódni, lehet hülyézni, de ett?l még igaz: a patrióta kormányzást felváltja ismét a liberális világ. Jönnek, mindannyian. Jön az új oktatási miniszter, teljes LBMTQ-vértzetben. Jön az új belügyminiszter, teljes „Éljen a migráció!” vértzetben. Jön az új igazságügy-miniszter, a leend? miniszterelnök sógora, a Meta ügyvédje. Jön az új gazdasági miniszter és az új külügyminiszter a globalizmus szíve közepéb?l.

És jön Csipke Józsika.

Megérkezik, illedelmesen leveszi a kalapját, köszön, és elmagyarázza, ez így szép és jó, így normális.

[...] „s ki néma volt netán s csak lelkesedni rest, / már azt is gy?lölték, akár a pestisest.”

Mint mindig.

Kérdezem újra: minek ide akár hamis realizmus, akár túlfeszült lényeglátás?

Minek ide bármi is abból az egykorvult világból?

A „Boldog Békeid?k” nyugdíjba vonult. Kötöget, megsétáltatja a kutyát, ölébe ejtett kézzel nézi este a sötétet.

Hodászék pedig „szabadon” ünnepelnek, az összes többivel.

A világ eközben száguld a szakadék felé. Sokáig úgy nézett ki, Magyarország lemarad erről a száguldásról, és győz a józan ész. Nem így lett. Az utolsó pillanatban sikerült felugranunk arra a száguldó vonatra. És most ott ünnepelnek nyálfolyatva azok. Persze kevés új van a nap alatt.

Tovább olvasom Bibót:

„A történelem ilyen zsákutcás helyzeteiben, az irányadó s irányt mutató jellemek e szélsőségei, a közösségi formák eltorzulása, az értékmérők általános megbizonytalanodása közepette sokkalta nagyobb és fáradságosabb erőfeszítésbe kerül a valóság érzékelésének közvetlenségét, a bajok és veszedelmek leérésének a félelemmentességét, az erkölcsi mértékek tisztaságát és a helyes cselekvés lendületét megőrizni. A megakadt magyar fejlődés ilyen értelmű továbbmozdítását függetlenségi, radikálisok, szocialisták, kommunisták, falukutatók, ellenállók próbálták sorra magukra vállalni, sokkalta nehezebb feltételek, sokkal több zavaró körülmény s a sikernek lényegesen rosszabb kilátásai mellett, mint más, egyenesebb fejlődés országokban.

E nekifutamódásokat is fenyegette hol az egyik, hol a másik kátyúba való leragadás: ha túl hidegre, túl racionálisra, túl dogmatikusra szabták az igazi valóság feltárását és a realista szempontok érvényesítését, akkor az fenyegette őket, hogy doktrinér, dogmatikus csoport maradnak, melynek tételei hatástalanul pattannak vissza a félelmek és fikciók zárt körében élők érzelmi kötöttségeiről, s így azt felbontani nem tudják, sőt felingerlik és megerősítik; ha pedig túlságosan beleélik magukat a többiek félelmeibe, hamis vágyképeibe, túlságosan magukévá teszik mindennek az érzelmi és fogalmi nyelvezetét, akkor támadásuk értelmi átütőereje csökken meg annyira, hogy azáltal válik hatástalanná. A munka, amit végeztek, el nem múló értéke a magyar politikai gondolkodás fejlődésének, de végül a döntő lökést a történelemnek kellett megadnia, mely a magyar ellenforradalmi uralom páratlanul dicstelen összeomlásában s az országgyarapítási illúziók véres szétfoslásában mutatta be a nemzetnek, hogy urai nem urak, s eszményei nem eszmények.”

Rendben. Akkor hát mostantól itt fogunk élni, ebben fogunk élni. S felrémlik még Spiró, aki így „üdvözölte” a rendszerváltást annak idején:

„Jönnek a dúlt-keblű mélymagyarok megint, / fűzfapoéták, fűzfarajongók, jönnek a sz...ból, / csönd van. Senki se piszen. Alantról / kevéske holt költő csontujja int. / Ó, ha gyilkolni szabadna újra, / csámcsogva, hersegve szívnák a vért – / miért is? ki tudja. Trianonért? – / mered pár utcanév pici csontujja. / Ez olyan klíma: itt folyton beborul, / ez rendben van, de szégyen, szégyen, szégyen, / hogy mindenki kussol, hogy mindenki fél, / és nekünk kell jönnünk, pár csenevésznek, / hogy bebizonyítsuk: / nemcsak a szemetek tudnak magyarul.”

É most biztosan boldog. A mélymagyarok ideje lejárt. S régi barátom sorai is felrémlienek, aki Hornék győzelme után ezt írta:

„Magyarország önként megtért régi gazdái lábaihoz.”

Ismét megtörtént a megtérés. Csak a gazdák újak. A gazdák újak? Ez például kiderítendő. Ezért javaslom: maradjunk túlfeszült lényeglátók.

Bayer Zsolt www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló